

Fragments del *Poema d'una terra petita*, de Manuel de Pedrolo

Hem conegut d'altres destins
a mans d'uns pares llegendaris,
hem conegut d'altres desgràcies
a mans del pobles invasors,

la mar entorn, eternament,
il·luminant la matinada
amb randes vives per les roques,
cridant el nostre ferm desig

als fills perduts en mons llunyans,
als fills que viuen a l'exili;
dient als estranys que ens estimen
com és d'amarg aquest amor.

Hem conegut d'altres destins
a mans d'uns pares llegendaris,
hem conegut d'altres desgràcies
a mans del pobles invasors.

L'aurora busca ja els terrats
amb dits febrsos d'esperança,
l'aurora ronda les teulades
davant l'esguard dels oprimits.

L'aurora sempre és lenta a sortir,
l'obscuritat sempre es perllonga
enllà del dia nou que apunta
per una esquerra d'horitzó.

La llum, ran de sostre aturada,
ens vol amb cor acollidor,
com el tindrem ja alliberats
d'aquestes mans que fan paüra.

L'aurora busca ja els terrats
amb dits febrosos d'esperança,
l'aurora ronda les teulades
davant l'esguard dels oprimits.